עין משפט
נר מצוה

ד א מיי' פ"ח מה"ג סוטה הלכה טו וכלי' יז ופי"ב מה"ג גירושין הל' יח סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן יז סעיף לו:

ה ב מיי' פ"ח מה"ג סוטה הל' טו וכלי' יז: ו ג מיי' שם הלכה יח ופי"ב מה"ג גירושין הלכה כ וז"ס מה"ג רוצח ובמירמה נפש הל' טו סמג עשין עח ג טוש"ע אה"ע סי' יז סעי' לו:

תוס' שאנץ

בכי האי גונא לכ"ג כפרשב"ם דקאי אהתירה ולא קאי אטומאה: גמ' מעמא דקא מכחיש ליה הא לא מכחיש ליה עד אחד נאמן וה"ה דהוה ליה למבעי אריש מה"מ דעד אחד נאמן דקתני בהדיא עד אחד אומר אני ראיתיה שנטמאת לא היתה שותה אלמא נאמן. אלא משום הכי מייתי מסיפא משום דבעי אקשוי עלה כי מכחיש ליה מאי דהו הא היתניה רחמנא להאי דאמר נטמאת כבי תרי והוי ליה האי דמכחיש חד ואין דבריו של אחד במקום שנים ליה. לא קשיא כאן בבת אחת הא דאמרינן דשותה מיירי כשבאו בבת אחת והעידו שנים ביחד ולא נתקיימה עדותן בב"ד והיכא התורה האמינתו כשנים בהעידו זה אחר זה: ה) ועולא מי לא מפליג כי בבת אחת בין בזה אחר זה דשני תני רבה שותה דלא מכני כמו ר' חייא והא אמרינן בפרק האשה שלום על הא דתנן עד אחד אומר מת ונשאת ובא עד ואומר לא מת הרי זו לא תצא ודייק בגמ' מעמא דנשאת הא לא נשאת לא תנשא והאמר עולא כו'. ומשני ה"ק התירה להנשא אע"ג דלא נשאת אלמא משמע דמפליג עולא בין בת אחת לזה אחר זה. וי"ל דאין הכי נמי דהה מצי מפליג עולא הכא אלא שינויי דר' חייא לא סריגיה ליה משום דמקשי תלמודא על מילתיה. א"נ י"ל דבני אשה בעלמא שהיא ג) דרבנן מפליג בין בבת אחת בין בזה אחר זה דיש להקל עליה אבל נבי מוטה שהיא דאורייתא בין בבת אחת לזה אחר זה: הא חד וחד לא היתה שותה התיבתא דר' חייא וה"ה דה"ה דהוה מצי לשנויי מתני' בזה אחר זה הבציעתא ולא ק' ליה לר' חייא אלא לא בעי לאוקמי רישא בחד מעמא ומיפא בחד מעמא ועוד דסוף סוף דרבינא ג) דמציעתא הלך מוכח דרישא בבת אחת ומציעתא וסיפא בין בבת אחת בין בזה אחר זה דלעולם בשקם שנים לא האמינה תורה עד אחד כפ"ה. ורשב"ם פי' דלא מצי מפליג לשנויי דמיירי בזה אחר זה ודין קא דמתני' בבת אחת משום דקתני ושנים שנטמאת משמע דבהדי הדדי אתו: ד) ואיכא דאמרי כל היכא דאתא עד אחד כשר מעיקרא והכא בפ"ע דקתני עד אחד אינו אומרים לא נטמאת הותה שותה ואוקמ' בפסולי עדות ובין בבת אחת בין בזה אחר זה. (וע"כ) ר' נהמיה וע"כ בזה אחר זה אי צריך עיקר לאשמעינן דאי לבת אחת מאי רוב דעות איכא בחד וחד נמי היתה שותה וה"ע

נ"ל מאונות ע"ז ע"ז ל"ה ע"ב ט"ו ע"ב

תת נוסח
בכל מקום שאינה תורה ערך אל ואין דבריו של אחד (אומר לא נטמאת) במקום שנים

מבנך
בפלגת ביאלת סוגרים

גם זה שם: סנהדרין ב

* שיטת לוינזון-מיר אחרים בגא מקרה נטמאת ובין יבמות בעד אחד ואין יבמות בעד אחד נטמאת. ובין ואחרונים לא מיירי...

[תוספתא פ"ס]

נעיל נ:

יבמות פה קיז: כתובות כב: לקמן מז:

יבמות פה קיז

לקמן מז: יבמות פה: קיז: [תוספתא. יבמות פ"ל ע"ס]

* לקמן מאשר דקלר בד "ושאר ליטיא ומ' אינם סיפא אלא פירוש שיטת לדבריו-רש. לקמן לא. ר"ה ותבלה

[לקמן מז: יבמות פה קיז. קיז:]

[נ"ל נטמאת]

כאן בבת אחת כאן בזה אחר זה. קשיא דהכא משמע דיון שנתקבל עדותו של ראשון ואח"כ שלח עשו ע"י עדותו שוב מעשה ולא שוב הוראה רק שלא העיד השני בתוך כדי דיבורו של ראשון הוי דבריו של שני במקום ראשון כדבריו של אחד במקום שנים הכי משמע לפירוש רש"י והא בפרק האשה שהלכה (יבמות דף קיז:) תנן עד אומר מת ונישא ובא אחר ואומר לא מת לא תצא וקא דייק בגמ' מעמא דנישאת הא לא תנשא והאמר עולא כו' אלמא דאי לא מכחיש ליה עד אחר נאמן ואמאי הכא אמר עד אחר מכחיש ליה אלא לא מכחיש ליה עד אחר נאמן וה"ה דהוה ליה למבעי אריש מה"מ דעד אחר נאמן דקתני בהדיא עד אחר אומר אני ראיתיה שנטמאת לא היתה שותה אלמא נאמן. אלא משום הכי מייתי מסיפא משום דבעי אקשוי עלה כי מכחיש ליה מאי דהו הא היתניה רחמנא להאי דאמר נטמאת כבי תרי והוי ליה האי דמכחיש חד ואין דבריו של אחד במקום שנים ליה. לא קשיא כאן בבת אחת הא דאמרינן דשותה מיירי כשבאו בבת אחת והעידו שנים ביחד ולא נתקיימה עדותן בב"ד והיכא התורה האמינתו כשנים בהעידו זה אחר זה: ה) ועולא מי לא מפליג כי בבת אחת בין בזה אחר זה דשני תני רבה שותה דלא מכני כמו ר' חייא והא אמרינן בפרק האשה שלום על הא דתנן עד אחד אומר מת ונשאת ובא עד ואומר לא מת הרי זו לא תצא ודייק בגמ' מעמא דנשאת הא לא נשאת לא תנשא והאמר עולא כו'. ומשני ה"ק התירה להנשא אע"ג דלא נשאת אלמא משמע דמפליג עולא בין בת אחת לזה אחר זה. וי"ל דאין הכי נמי דהה מצי מפליג עולא הכא אלא שינויי דר' חייא לא סריגיה ליה משום דמקשי תלמודא על מילתיה. א"נ י"ל דבני אשה בעלמא שהיא ג) דרבנן מפליג בין בבת אחת בין בזה אחר זה דיש להקל עליה אבל נבי סוטה שהיא דאורייתא בין בבת אחת לזה אחר זה: הא חד וחד לא היתה שותה התיבתא דר' חייא וה"ה דה"ה דהוה מצי לשנויי מתני' בזה אחר זה הבציעתא ולא ק' ליה לר' חייא אלא לא בעי לאוקמי רישא בחד מעמא ומיפא בחד מעמא ועוד דסוף סוף דרבינא ג) דמציעתא הלך מוכח דרישא בבת אחת ומציעתא וסיפא בין בבת אחת בין בזה אחר זה דלעולם בשקם שנים לא האמינה תורה עד אחד כפ"ה. ורשב"ם פי' דלא מצי מפליג לשנויי דמיירי בזה אחר זה ודין קא דמתני' בבת אחת משום דקתני ושנים שנטמאת משמע דבהדי הדדי אתו: ד) ואיכא דאמרי כל היכא דאתא עד אחד כשר מעיקרא והכא בפ"ע דקתני עד אחד אינו אומרים לא נטמאת הותה שותה ואוקמ' בפסולי עדות ובין בבת אחת בין בזה אחר זה. (וע"כ) ר' נהמיה וע"כ בזה אחר זה אי צריך עיקר לאשמעינן דאי לבת אחת מאי רוב דעות איכא בחד וחד נמי הית